

2) Czy przewidziane w art. 6 ust. 2 dyrektywy Rady 2000/78/WE odstępstwo dotyczące ustalania ograniczeń wiekowych w dostępie do systemów zabezpieczenia społecznego pracowników należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ono na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie utrzymywało w mocy stan prawny, w ramach którego pracodawca może wypłacać część wynagrodzenia w postaci składki emerytalnej opartej na kryterium wieku, co przykładowo skutkuje tym, że pracodawca uiszcza składkę w wysokości 6 % [wynagrodzenia podstawowego] w przypadku pracowników mających mniej niż 35 lat, 8 % w przypadku pracowników mających 35-44 lat i 10 % w przypadku pracowników mających ponad 45 lat, jeśli tylko nie pociąga to za sobą dyskryminacji ze względu na płeć?

(¹) Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 13 lipca 2011 r. w sprawie T-81/09 Republika Grecka przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 27 września 2011 r. przez Republikę Grecką

(Sprawa C-497/11 P)

(2011/C 340/21)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: P. Mylopoulos, K. Boskovits i G. Michailopoulos)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie nieważności wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 13 lipca 2011 r. w sprawie T-81/09, w zakresie w jakim oddalono w nim skargę Republiki Greckiej;
- uwzględnienie skargi wniesionej przez Republikę Grecką w sprawie T-81/09;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Zarzut pierwszy: błędna interpretacja i błędne zastosowanie art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 4253/88 i art. 12 rozporządzenia nr 2064/97 a także art. 54 i 57 rozporządzenia nr 1650/2002 w przedmiocie zakresu uprawnień kontrolnych przyznanych przez Komisję spółkom prywatnym.
- 2) Zarzut drugi: błędne zastosowanie ogólnej zasady proporcjonalności i braki w uzasadnieniu w odniesieniu do projektu „sieć drogowa w północnej części Krety” z tego względu, że Komisja zastosowała do tego projektu korektę w wysokości 25 % powołując się jedynie na wcześniejszą kontrolę części tego projektu przeprowadzoną przez władze greckie.

3) Zarzut trzeci: błędna interpretacja i błędne zastosowanie art. 2 rozporządzenia nr 2064/97 w odniesieniu do projektu „Kakia Skala” w zakresie w jakim Sąd dokonał oceny prawidłowości przebiegu audytu tego projektu w oparciu o elementy jakościowe.

4) Zarzut czwarty: błędna interpretacja i błędne zastosowanie zasady równego traktowania oferentów i art. 22 ust. 1 dyrektywy 93/37 w odniesieniu do projektów „węzeł Variobobi — Bogiati i Afidnes — węzeł Markopoulo — sekcja 1” a także „Aerino — M. Monastiri”, „M. Monastiri — początek objazdu w Larissie” i „Objazd w Larissie” dlatego, że warunki przewidziane dla postępowania w sprawie zamówienia publicznego były z góry znane wszystkim zainteresowanym i niezbędne dla ekonomiki projektu.

5) Zarzut piąty: brak przeanalizowania podstawowego argumentu Republiki Greckiej dotyczącego warunków postępowania w sprawie zamówienia publicznego na projekty „Aerino — M. Monastiri”, „M. Monastiri — początek objazdu w Larissie” i „Objazd w Larissie” stanowiący naruszenie prawa do obrony i zasady kontradyktoryjności postępowania.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 lipca 2011 r. w sprawie T-39/07 ENI przeciwko Komisji, wniesione w dniu 3 października 2011 r. przez ENI SpA

(Sprawa C-508/11 P)

(2011/C 340/22)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: ENI SpA (przedstawiciele: G. M. Roberti, D. Durante, R. Arras, E. D'Amico, I. Perego, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uchylenie w całości albo w części zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim oddala on skargę ENI w sprawie T-39/07 oraz w konsekwencji:
 - stwierdzenie nieważności w całości albo w części decyzji Komisji z dnia 29 listopada 2006 r. (sprawa COMP/F/38.638 — BR/ESBR);
 - lub uchylenie albo przynajmniej obniżenie grzywny nałożonej na ENI na podstawie decyzji Komisji z dnia 29 listopada 2006 r. (sprawa COMP/F/38.638 — BR/ESBR);
- tytułem żądania ewentualnego, uchylenie w całości albo w części zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim oddala on skargę ENI w sprawie T-39/07 i zwrócenie sprawy do Sądu w celu wydania orzeczenia co do istoty sprawy z uwzględnieniem dostarczonych wskazówek Trybunału;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania w sprawie T-39/07.